

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 22Csp/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249892
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6118249892.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, konajúca prostredníctvom advokáta konateľa Mgr. Tomáša Kušníra,, proti žalovanému v 1. rade: J.. D. H., Q.. X.X.XXXX, W. R. W. U. Č.. XXX, W..Č.. U. U. Š., J. XXX/XX , žalovanej v 2. rade: J. H., Q.. X.X.XXXX, W. R. U. Š., J. XXX/XX, žalovanému v 3. rade: N. R., Q.. X.X.XXXX, W. R. T. XX, žalovaný v 3. rade zastúpený Špireková & Partners s.r.o., so sídlom Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej 6, IČO: 47 232 811, o žalobe na zaplatenie sumy 5.000 € s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovaným v 1.) až v 3.) rade **p r i z n á v a** voči žalobcovi náhradu trov konania v pomere 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podanou žalobou domáhal od žalovaných v 1 . až 3. rade zaplatenia sumy 5.000 € s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne počítaným od 24.6.2017 do zaplatenia s poukazom na to, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. uzavrel so žalovanými dňa 19.5.2005 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej im poskytol finančné prostriedky. Poukázal a to, že zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ako aj náležitosti podľa zákona č.258/2001 Z.z. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 9.670,33 €, ktorá pozostáva z istiny vo výške 8.090,62 €, riadneho úroku vo výške 1.313,56 €, úroku z omeškania vo výške 266,15 €. Žalobca si v spore uplatnil len časť neuhradenej istiny a to vo výške 5.000 €. Vzhľadom na to, že žalovaní neplatili v stanovených termínoch splátky vyhlásil postupca podaním zo dňa 24.1.2017 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.12.2016. Žalovaní po postúpení pohľadávky nezaplatili nič.

2. O žalobe žalobcu rozhodol Okresný súd v Banskej Bystrici v upomínacom konaní platobným rozkazom sp.zn. 11Up/208/2018 zo dňa 10.4.2018, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Žalovaní podali v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade v podanom odpore zhodne uviedli, že sa dohodli s právnym zástupcom žalobcu, že si majú poslať žiadosť o splátkový kalendár, pretože nemajú dostatok finančných prostriedkov. K dohode nedošlo.

4. Žalovaný v 3. rade v podanom odpore, okrem iného uviedol, že vznáša námietku premlčania. Žalobca podal návrh na súd dňa 23.3.2018 a aplikujúc trojročnú premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka,

všetky prípadné nároky splatné pred 23.3.2015 sú premlčané. Bol toho názoru, že nie je daná aktívna legitimácia žalobcu, nakoľko postúpenie pohľadávky nie je platné. Pokiaľ právny predchodca žalobcu postupoval pohľadávku z úveru postupoval v rozpore s § 92 ods.8 zákona o bankách. Výzva zo dňa 22.3.2017 nebola žalovaným nikdy doručená. Ku dňu postúpenia pohľadávky banka nebola oprávnená túto pohľadávku postúpiť inému subjektu. Postúpenie pohľadávky nebolo žalovaným riadne oznámené. V prípade pokiaľ by sa súd s uvedenými tvrdeniami nestotožnil, právna zástupkyňa žalovaného v 3. rade uviedla, že namieta výšku žalovanej pohľadávky.

5.Žalobca k podaným odporom uviedol, že konštatovaná výška nesplatenj istiny uvedená v žalobe je správna a vychádza z predloženej platobnej histórie. Svoj uplatnený nárok nepovažuje za premlčaný, pretože došlo k zosplateniu úveru ku dňu 29.12.2016 a všeobecná trojročná premlčacia doba uplynie dňa 30.12.2019, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 14.3.2018. Poukázal na to, že právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s § 92 ods.8 Zákona o bankách, žalovaným vyzval na plnenie listom zo dňa 25.11.2016, mimoriadna splatnosť bola vyhlásená postupcom listom zo dňa 24.1.2017 a zaslaná výzva zo dňa 22.3.2017. Žalobca bol toho názoru, že stačí doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky a nie je daný dôvod na skúmanie platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky. Doručenie písomnej výzvy nie je podmienkou platného postúpenia.

6.Vzhľadom na to, že žalovaní podali odpor, platobný rozkaz sa zrušil. Žalobca navrhol v konaní pokračovať. Okresnému súdu Žiar nad Hronom bol spis postúpený dňa 21.3.2019 a bol pridelený na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Jane Zuzan.

7.Právna zástupkyňa žalovaného v 3. rade v doručenom vyjadrení, okrem iného uviedla, že žalobca síce predložil výzvu zo dňa 22.3.2017, ale nepreukázal jej doručenie žalovaným. Žalovaným nebolo doručené ani podanie zo dňa 25.11.2016. Tiež konštatovala, že na Oznámení o mimoriadnej splatnosti sú uvedené rôzne dátumy splatnosti, čiže žalovaní nevedeli, kedy sú v omeškani. Vzhľadom na to Oznámenie o mimoriadnej splatnosti považovala za neplatný právny úkon. Úver považovala za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve nebol riadnym spôsobom uvedený počet a termín splátok, RPMN a úrok. Žalovaní zaplatili 18.741,48 €, úver im bol poskytnutý vo výške 400.000 Sk (13.277,56 €), čiže ho preplatili.

8.Pokynom predsedu súdu Spr.A/549/2019 zo dňa 15.8.2019 bol dňa 15.8.2019 spis pridelený sudkyňi JUDr. Jarmile Kasanovej.

9.Na pojednávaní dňa 30.9.2019 právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe, doplnil, že na poskytnutý úver sa nevzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmysle zmluvy bol úver poskytnutý na modernizáciu nehnuteľnosti. Tiež uviedol, že predpokladom postúpenia nemusí byť zosplatenie bankou. Žalovanému v 3. rade bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti doručené. Žalovaní v 1. a 2. rade sa na pojednávanie nedostavili, neúčast' ospravedlnili z dôvodu práce v zahraničí, požiadali o odročenie pojednávania. Právna zástupkyňa žalovaného v 3. rade zotrvala na svojich vyjadreniach.

10.Na pojednávaní dňa 4.10.2019 žalovaní v 1. a 2. rade zhodne uviedli, že sa stotožňujú s postojom žalovaného v 3. rade k žalobe. Peniaze potrebovali na nákup auta, pretože mali tri deti. Žalovaní v 1.a 2.rade zhodne uviedli, že výzva na úhradu zo dňa 22.3.2017 im doručená nebola a Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti im doručené bolo. Žalovaný v 3. rade uviedol, že výzva na úhradu zo dňa 22.3.2017 mu doručená nebola.

11.Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, s Dohodou o ručení, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, so Zmluvou o postúpení pohľadávok a Prílohou č.1, s Vyhlásením o mimoriadnej splatnosti úveru, s Výzvou na úhradu, s výpisom z účtu, s ostatným spisovým materiálom.

12.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatené zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

13.Podľa § 52 ods. 2 toho istého zákona dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14.Podľa § 52 ods. 3 toho istého zákona spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15.Podľa § 54 ods. 1 toho istého zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16.Podľa § 54 ods. 2 toho istého zákona v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17.Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zákon sa nevzťahuje na zmluvy

a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

18.Podľa § 23a ods.1,2 zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

19.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21.Podľa § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22.Podľa § 526 ods.1,2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23.Podľa § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. O bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24.Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 19.5.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Veriteľ

poskytol žalovaným spotrebný úver vo výške 400.000,-Sk, ktorý sa žalovaní zaviazali veriteľovi zaplatiť v mesačných splátkach po 4.276,-Sk so splatnosťou prvej splátky dňa 10.6.2005, s konečnou splatnosťou úveru dňa 10.5.2020, pri premenlivej úrokovej sadzbe 9,60 % p.a, poplatok za správu úveru 50,-Sk mesačne. Žalovaní úver nesplácali riadne a včas. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné. Účel úveru bol uvedený: modernizácia nehnuteľnosti

25.Z vykonaného dokazovania súd má za preukázanú aj tú skutočnosť, že veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a žalovaný v 3. rade ako ručiteľ uzatvorili dňa 19.5.2005 Dohodu o ručení. Z obsahu uvedenej Dohody vyplýva, že ručiteľ (žalovaný v 3. rade) má vedomosť o uzavretí Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX. V bode II. Dohody je upravený rozsah ručenia. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné.

26.Ochranu spotrebiteľovi zaručuje aj znenie § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy, uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Z uvedeného ustanovenia zreteľne vyplýva priama aplikovateľnosť ustanovení Občianskeho zákonníka, v znení, účinnom do 31.12.2007, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Hoci podľa gramatického výkladu ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení, účinnom do 31.12.2007 možno dospieť k záveru, že úprava spotrebiteľských zmlúv, a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa, má svoje miesto len u zmlúv, ktoré sú upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je však zjednodušený a nesprávny. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto úprava je implementáciou smerníc Európskych spoločenstiev. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34, ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl. 1 ods. 1 smernice účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluve, uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetná smernica definuje teda spotrebiteľskú zmluvu ako zmluvu, uzavretú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, a takto je potrebné vykladať aj predmetné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, účinného do 31.12.2007. Novela Občianskeho zákonníka, definovaná Zákonom č. 102/2004 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co 53/2015 zo dňa 20.4.2015).

27.Veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava pri uzatváraní zmluvy bola v postavení dodávateľa, nakoľko konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaní v 1. a 2. rade ako fyzické osoby boli spotrebiteľmi, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedenej skutočnosti vyplýva, že v Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu. Zmluva, ktorú uzavreli však nemá charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalovaným v 1. a 2. rade bol poskytnutý spotrebiteľský úver na účel modernizácie nehnuteľnosti. Aj keď žalovaná v 2. rade na pojednávaní uviedla, že peniaze potrebovali na nákup auta (kedy by išlo o spotrebiteľský úver), svoje tvrdenia ničím nepreukázala. Naopak, súd poukazuje na to, že účel úveru modernizácia nehnuteľnosti, vyplýva aj z ďalších ustanovení zmluvy a to v bode II. časť 4. kde sú uvádzané listiny preukazujúce účelovosť čerpania úveru, ktoré majú dlžníci predložiť napríklad zálohové faktúry, faktúry vystavené dodávateľom alebo subdodávateľom týkajúce sa stavby, stavebného materiálu...

28.Medzi stranami sporu bolo sporné, či došlo k platnému zosplatneniu úveru. Žalobca na preukázanie svojho tvrdenia, že došlo k zosplatneniu úveru, v spore predložil listiny zo dňa 24.1.2017 (č.l.25, 26 spisu). Išlo o listiny, ktorými Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava Oznámila vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a žiadala pohľadávku vo výške 9.131,37 € zaplatiť do 15 dní. V listine, ktorá bola adresovaná žalovanému v 1. rade a zasielaná na vedomie žalovanému v 3. rade je uvedené, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.8.2016. Nebolo sporné, že uvedené listiny

boli žalovaným v 1. a 3. rade aj doručené. Žalobca v priebehu sporu (po výhradách, týkajúcich sa zosplatnenia) predložil súdu listinu Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s rovnakým dátumom 24.1.2017 adresovanú žalovanému v 1. rade s rovnakým obsahom ako listina, ktorú predložil so žalobou, avšak tu už bol uvedený iný dátum zosplatnenia a to ku dňu 29.12.2016 a zároveň tam už nebolo uvedené, že je posielaná na vedomie žalovanému v 3. rade. Uvedené skutočnosti vyvolávajú pochybnosti o spôsobe konania veriteľa. V listine, ktorá bola adresovaná žalovanej v 2. rade je uvedené, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.12.2016. Nebolo sporné, že uvedená listina boli žalovanej v 2. rade aj doručená.

29.Súd je toho názoru, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nakoľko listiny veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. a to Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sú rozporné, nie je z nich pre spotrebiteľa jednoznačné, vzhľadom na uvádzané rôzne dátumy, kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru a pochybnosti vzbudzuje aj konanie veriteľa, keďže boli vyhotovené dve listiny o zosplatnení s rovnakým dátumom vyhotovenia (24.1.2017), doučované rovnakej osobe (žalovanému v 1. rade) s uvedeným rôznym dátumom zosplatnenia. Takéto neodborné konanie veriteľa nemôže byť na ujmu spotrebiteľa (žalovaných v 1 až 3. rade). Právny úkon vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, je vzhľadom na vyššie uvedené, neplatným právnym úkonom, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu a sa priech dobrým mravom.

30.Aj keď nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, mohol (po splnení ďalších náležitostí) veriteľ postúpiť svoju pohľadávku žalobcovi, avšak mohol postúpiť len splatné pohľadávky ku dňu postúpenia (neuhradené jednotlivé splatné splátky úveru). Výšku pohľadávky, ktorá mohla byť postúpená súd nezisťoval, nakoľko, vzhľadom na nižšie konštatované skutočnosti, to pre posúdenie žaloby žalobcu bolo irelevantné.

31.Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava ako postupca uzatvorila dňa 23.6.2017 so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE. Z Prílohy č.1 k Zmluve súd zistil, že bola postúpená aj pohľadávka týkajúca sa žalovaných. Žalovaní tvrdili, že Oznámenie o postúpení pohľadávky im doručené nebolo. Žalobca v spore nepreukázal doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávok žalovaným a spore nepredložil ani samotnú listinu Oznámenie o postúpení pohľadávok. Žalobca predložil súdu Výzvy (č.l.68,69) zo dňa 22.3.2014, adresované žalovaným v 1. a 2. rade, kde konštatuje, že ak neuhradia dlžnú sumu, je banka oprávnené postúpiť pohľadávku tretej osobe. Tu súd opätovne poukazuje na neodborné konanie veriteľ, keď predložil súdu dve rovnaké listiny s dátumom 22.3.2017 (Výzva na úhradu pred postúpením pohľadávky) adresované žalovanému v 1. rade), pretože v jednej je uvádzané, že je posielaná na vedomie ručiteľovi (žalovanému v 3. rade (č.l.161) pričom v druhej (č.l.69) už takýto údaj nie je. Žalovaní v 1. až 3.rade uviedli, že uvedená listina (Výzva na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky) im doručená nebola. Žalobca v spore jej doručenie žalovaným nepreukázal.

32.Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. V danom prípade uvedené predpoklady splnené neboli (nakoľko nebol splnený už prvý predpoklad doručenia výzvy), a preto je treba na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie je v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu teda samotná zmluva o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je súd povinný v konaní prihliadnuť ex off. Pokiaľ ustálená súdna prax už v minulosti ustálila, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ust. § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka (ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom) je absolútne neplatným právnym úkonom, tak takýto záver platí o to viac, ak postúpenie pohľadávky odporuje zákonu, na dodržiavanie ktorého sa zmluvné strany dôvodne pri uzatváraní zmluvy o peňažnom záväzku spoliehali (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/750/2015 zo dňa 30.6.2016).

33.Žalobca sa v spore bránil aj tým, že z Prílohy č.1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 702 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo len časti toho istého záväzku voči banke presiahol jeden rok a teda jeho právny predchodca konal s súlade s § 92 ods.8 Zákona o bankách.

34. Vyššie uvedený názor žalobcu nie je správny. Žalobca v konaní nepreukázal, že by jeho právny predchodca bol urobil vo vzťahu k žalovaným písomnú výzvu tak, ako je to uvedené v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ak by žalovaní boli porušovali povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy a boli by nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo i len časti jeho peňažného záväzku voči banke a banka by žalovaných písomne vyzvala na splnenie tohto peňažného záväzku a žalovaní by svoj záväzok nesplnili, až potom by mohla banka platne postúpiť svoju pohľadávku, ktorá zodpovedala predmetnému peňažnému záväzku písomnou zmluvou, a to aj právnickej osobe, ktorá nie je bankou. Ak tieto predpoklady splnené neboli, neprichádzalo do úvahy zákonné postúpenie pohľadávky, pretože nenastala splatnosť predmetnej pohľadávky, a preto takúto nesplatenú pohľadávku banka nemohla postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, teda takej, ktorá nebola bankou. Takto je potrebné vykladať aj druhú vetu § 92 ods. 8 za bodkočiarkou, a to z dôvodu, že banka mohla postupovať len v prípade, ak splnila povinnosť písomnej výzvy vo vzťahu k dlžníkovi tak, ako to ukladá uvedené ustanovenie. Písomná výzva banky vo vzťahu k dlžníkovi je totiž základom toho, aby mohla nastať splatnosť pohľadávky. Z toho teda vyplýva, že banka mohla postúpiť len pohľadávku, ktorá už v čase postúpenia bola splatnou. Pokiaľ však banka, teda právny predchodca žalobcu a žalobca, nevedeli preukázať plnenie povinností banky písomnou výzvou vo vzťahu k dlžníkovi vyzvať tohto dlžníka na úhradu záväzku, tak potom bolo potrebné vychádzať z toho, že postúpenie pohľadávky tak, ako správne uviedol súd prvej inštancie, bolo neplatné podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, a tým žalobca nemohol nadobudnúť postúpením predmetnú pohľadávku vo vzťahu k žalovanému platne, a to aj za splnenia predpokladu, že žalovaný bol následne nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Za takéhoto skutkového stavu potom súd prvej inštancie správne vyvodil, že na strane žalobcu nebola daná aktívna vecná legitímácia na uplatnenie predmetného nároku vo vzťahu k žalovanému (rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn. 7Co/203/2017 zo dňa 8.11.2017).

35. Žalobca v konaní predložil Výzvu na zaplatenie zo dňa 22.3.2017 však nepreukázal, že výzva bola žalovaným v 1. až v 3. rade aj skutočne zaslaná (keďže zákon o bankách č.483/2001 Z.z. predpokladá aby výzva bola písomná, musí sa banka aspoň pokúsiť o jej zaslanie žalovaným na ich poslednú známu adresu) a to napríklad poštovým podacím hárkom, doručenkou a podobne. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, žalobca ani nepreukázal, že žalovaní boli v omeškaní viac ako 90 dní.

36. Vzhľadom na to, že postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné (vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti), súd dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu a žalobu preto zamietol. Preskúmanie vecnej legitímácie či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania (rozsudok najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/205/2009). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť v predmetnom konaní spočívala na žalobcovi. Keďže súd zamietol žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie, nezaoberal sa vznesenou námietkou premlčania.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Žalovaní boli v konaní úspešní v plnom rozsahu, preto im súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak.